

USTAWA
z dnia 30 kwietnia 2010 r.
o zasadach finansowania nauki

Rozdział 1
Przepisy ogólne

Opracowano na podstawie: Dz. U. z 2010 r. Nr 96, poz. 615, z 2011 r. Nr 84, poz. 455, Nr 185, poz. 1092.

Art. 1.

Ustawa określa zasady finansowania nauki ze środków finansowych ustalanych na ten cel w budżecie państwa, ujmowanych w wyodrębnionej części budżetu państwa – „Nauka”, zwanych dalej „środkami finansowymi na naukę”, którymi dysponuje minister właściwy do spraw nauki, zwany dalej „Ministrem”.

Art. 2.

Użyte w ustawie określenia oznaczają:

- 1) finansowanie – finansowanie w całości lub w części realizacji zadań określonych w ustawie;
- 2) nauka i badania naukowe – także działalność naukową w zakresie twórczości artystycznej i sztuki;
- 3) badania naukowe:
 - a) badania podstawowe – oryginalne prace badawcze eksperymentalne lub teoretyczne podejmowane przede wszystkim w celu zdobywania nowej wiedzy o podstawach zjawisk i obserwowalnych faktów bez nastawienia na bezpośrednie praktyczne zastosowanie lub użytkowanie,
 - b) badania stosowane – prace badawcze podejmowane w celu zdobycia nowej wiedzy, zorientowane przede wszystkim na zastosowanie w praktyce,
 - c) badania przemysłowe – badania mające na celu zdobycie nowej wiedzy oraz umiejętności w celu opracowywania nowych produktów, procesów i usług lub wprowadzania znaczących ulepszeń do istniejących produktów, procesów i usług; badania te obejmują tworzenie elementów składowych systemów złożonych, szczególnie do oceny przydatności technologii rodzajowych, z wyjątkiem prototypów objętych zakresem prac rozwojowych;
- 4) prace rozwojowe – nabywanie, łączenie, kształtowanie i wykorzystywanie dostępnej aktualnie wiedzy i umiejętności z dziedziny nauki, technologii i działalności gospodarczej oraz innej wiedzy i umiejętności do planowania produkcji oraz tworzenia i projektowania nowych, zmienionych lub ulepszonych produktów, procesów i usług, w szczególności:
 - a) tworzenie projektów, rysunków, planów oraz innej dokumentacji do tworzenia nowych produktów, procesów i usług, pod warunkiem że nie są one przeznaczone do celów komercyjnych,

- b) opracowywanie prototypów o potencjalnym wykorzystaniu komercyjnym oraz projektów pilotażowych, w przypadkach gdy prototyp stanowi końcowy produkt komercyjny, a jego produkcja wyłącznie do celów demonstracyjnych i walidacyjnych jest zbyt kosztowna; w przypadku gdy projekty pilotażowe lub demonstracyjne mają być następnie wykorzystywane do celów komercyjnych, wszelkie przychody uzyskane z tego tytułu należy odjąć od kwoty kosztów kwalifikowanych pomocy publicznej,
- c) działalność związana z produkcją eksperymentalną oraz testowaniem produktów, procesów i usług, pod warunkiem że nie są one wykorzystywane komercyjnie,

prace rozwojowe nie obejmują rutynowych i okresowych zmian wprowadzanych do produktów, linii produkcyjnych, procesów wytwórczych, istniejących usług oraz innych operacji w toku, nawet jeżeli takie zmiany mają charakter ulepszeń;

- 5) badania naukowe lub prace rozwojowe na rzecz obronności i bezpieczeństwa państwa – systematyczne prace uwzględniające specyfikę dziedziny obronności i bezpieczeństwa państwa oraz konieczność zapewnienia ochrony informacji niejawnych, prowadzące do pozyskania nowych technologii, nowych wzorów uzbrojenia i sprzętu niezbędnych do realizacji polityki obronnej i bezpieczeństwa państwa, przygotowań obronnych w sferze militarnej i pozamilitarnej oraz potrzeb Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej;
- 6) działalność badawczo-rozwojowa – działalność twórczą obejmującą badania naukowe lub prace rozwojowe, podejmowaną w sposób systematyczny w celu zwiększenia zasobów wiedzy oraz wykorzystania zasobów wiedzy do tworzenia nowych zastosowań;
- 7) działalność statutowa – realizację określonych w statucie jednostki naukowej zadań związanych z prowadzonymi przez nią w sposób ciągły badaniami naukowymi lub pracami rozwojowymi;
- 8) działalność upowszechniająca naukę – realizację zadań wspierających rozwój polskiej nauki przez upowszechnianie, promocję i popularyzację nauki, nieobjętych prowadzenia badań naukowych lub prac rozwojowych;
- 9) jednostki naukowe – prowadzące w sposób ciągły badania naukowe lub prace rozwojowe:
 - a) podstawowe jednostki organizacyjne uczelni w rozumieniu statutów tych uczelni,
 - b) jednostki naukowe Polskiej Akademii Nauk w rozumieniu ustawy z dnia 30 kwietnia 2010 r. o Polskiej Akademii Nauk (Dz. U. Nr 96, poz. 619),
 - c) instytuty badawcze,
 - d) międzynarodowe instytuty naukowe utworzone na podstawie odrębnych przepisów, działające na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej,
 - e) Polską Akademię Umiejętności,
 - f) inne jednostki organizacyjne, niewymienione w lit. a–e, posiadające osobowość prawną i siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, w tym przedsiębiorców posiadających status centrum badawczo-rozwojowego, nadawany na podstawie ustawy z dnia 30 maja 2008 r. o niektórych formach wspierania działalności innowacyjnej (Dz. U. Nr 116, poz. 730 oraz z 2010 r. Nr 75, poz. 473);

- 10) uczelnia – szkołę wyższą w rozumieniu ustawy z dnia 27 lipca 2005 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym (Dz. U. Nr 164, poz. 1365, z późn. zm.¹⁾);
- 11) podmiot działający na rzecz nauki – podmiot wykonujący w sposób ciągły zadania z zakresu upowszechniania nauki, nieotrzymujący dotacji na działalność statutową ze środków finansowych na naukę;
- 12) konsorcjum naukowe – grupę jednostek organizacyjnych, w której skład wchodzi co najmniej jedna jednostka naukowa oraz co najmniej jeden przedsiębiorca, albo co najmniej dwie jednostki naukowe, podejmującą na podstawie umowy wspólne przedsięwzięcie obejmujące badania naukowe, prace rozwojowe lub inwestycje służące potrzebom badań naukowych lub prac rozwojowych;
- 13) działalność konsorcjów naukowych, sieci naukowych, centrów naukowych Polskiej Akademii Nauk, centrów naukowo-przemysłowych – działalność związaną z realizacją wspólnych badań naukowych, prac rozwojowych oraz wspólnych projektów i przedsięwzięć określonych w umowie o ich utworzeniu;
- 14) sieć naukowa – grupę jednostek naukowych podejmujących na podstawie umowy zorganizowaną współpracę związaną z prowadzonymi przez nie w sposób ciągły wspólnymi badaniami naukowymi lub pracami rozwojowymi, służącymi rozwojowi specjalności naukowej tej sieci;
- 15) centrum naukowo-przemysłowe – centrum w rozumieniu ustawy z dnia 30 kwietnia 2010 r. o instytutach badawczych (Dz. U. Nr 96, poz. 618);
[16] centrum naukowe Polskiej Akademii Nauk – centrum naukowe w rozumieniu ustawy z dnia 30 kwietnia 2010 r. o Polskiej Akademii Nauk;]
<16) centrum naukowe Polskiej Akademii Nauk – centrum Polskiej Akademii Nauk w rozumieniu ustawy z dnia 30 kwietnia 2010 r. o Polskiej Akademii Nauk;>
<16a) centrum naukowe uczelni – centrum naukowe uczelni w rozumieniu ustawy z dnia 27 lipca 2005 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym;>
- 17) duża infrastruktura badawcza – mającą kluczowe znaczenie dla rozwoju badań naukowych, prac rozwojowych lub rozbudowy infrastruktury inżynierskiej nauki aparaturę naukowo-badawczą o wartości przekraczającej:
 - a) 150 000 zł – w przypadku aparatury naukowo-badawczej niezbędnej do prowadzenia badań naukowych lub prac rozwojowych w grupie nauk humanistycznych i społecznych oraz w grupie nauk o sztuce i twórczości artystycznej,
 - b) 500 000 zł – w przypadku aparatury naukowo-badawczej niezbędnej do prowadzenia badań naukowych lub prac rozwojowych w grupie nauk ścisłych i inżynierskich oraz w grupie nauk o życiu;
- 18) specjalne urządzenie badawcze – unikatowe urządzenie lub miejsce pracy badawczej o ogólnokrajowym lub regionalnym znaczeniu, którego koszty utrzymania stanowią znaczną część kosztów utrzymania potencjału badawczego jednostki naukowej;

Nowe brzmienie pkt 16 i dodany pkt 16a w art. 2 wchodzi w życie z dn. 1.10.2011 r. (Dz. U. z 2011 r. Nr 84, poz. 455).

¹⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2006 r. Nr 46, poz. 328, Nr 104, poz. 708 i 711, Nr 144, poz. 1043 i Nr 227, poz. 1658, z 2007 r. Nr 80, poz. 542, Nr 120, poz. 818, Nr 176, poz. 1238 i 1240 i Nr 180, poz. 1280, z 2008 r. Nr 70, poz. 416, z 2009 r. Nr 68, poz. 584, Nr 157, poz. 1241, Nr 161, poz. 1278 i Nr 202, poz. 1553 oraz z 2010 r. Nr 57, poz. 359 i Nr 75, poz. 471.

- 19) młody naukowiec – osobę prowadzącą działalność naukową, która nie ukończyła 35. roku życia;
- 20) tytuł naukowy profesora i stopień naukowy doktora lub doktora habilitowanego – także odpowiednio tytuł naukowy profesora sztuki i stopień doktora lub doktora habilitowanego sztuki.

Art. 3.

Finansowanie nauki obejmuje finansowanie działań na rzecz realizacji polityki naukowej, naukowo-technicznej i innowacyjnej państwa, w szczególności badań naukowych, prac rozwojowych oraz realizacji innych zadań szczególnie ważnych dla postępu cywilizacyjnego, rozwoju gospodarczego i kulturalnego państwa.

Art. 4.

1. Rada Ministrów ustanawia Krajowy Program Badań w drodze uchwały.
2. Projekt Krajowego Programu Badań opracowuje Minister po zasięgnięciu opinii Polskiej Akademii Nauk, Konferencji Rektorów Akademickich Szkół Polskich, Rady Głównej Szkolnictwa Wyższego, Rady Głównej Instytutów Badawczych i organizacji samorządu gospodarczego.
3. W Krajowym Programie Badań określa się strategiczne dla państwa kierunki badań naukowych i prac rozwojowych.
4. Strategicznym kierunkiem badań naukowych i prac rozwojowych jest przedsięwzięcie o szerokiej problematyce, określające cele i założenia długoterminowej polityki naukowej, naukowo-technicznej i innowacyjnej państwa.

Art. 5.

Środki finansowe na naukę przeznaczają się na:

- 1) strategiczne programy badań naukowych i prac rozwojowych oraz inne zadania finansowane przez Narodowe Centrum Badań i Rozwoju, zwane dalej „Centrum Rozwoju”;
- 2) badania naukowe lub prace rozwojowe na rzecz obronności i bezpieczeństwa państwa prowadzone w ramach strategicznych programów badań naukowych i prac rozwojowych oraz innych zadań, o których mowa w pkt 1;
- 3) badania podstawowe i inne zadania finansowane przez Narodowe Centrum Nauki, zwane dalej „Centrum Nauki”;
- 4) działalność statutową jednostek naukowych;
- 5) działalność jednostek naukowych uczelni, jednostek naukowych Polskiej Akademii Nauk, instytutów badawczych i międzynarodowych instytutów naukowych polegającą na prowadzeniu badań naukowych lub prac rozwojowych oraz zadań z nimi związanych, służących rozwojowi młodych naukowców oraz uczestników studiów doktoranckich, finansowanych w wewnętrznym trybie konkursowym;
- 6) inwestycje w zakresie dużej infrastruktury badawczej oraz inwestycje budowlane służące badaniom naukowym lub pracom rozwojowym;
- 7) współpracę naukową z zagranicą;

- 8) zadania współfinansowane ze środków funduszy strukturalnych Unii Europejskiej albo z niepodlegających zwrotowi środków z pomocy udzielonej przez państwa członkowskie Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA);
- 9) działalność upowszechniającą naukę;
- 10) programy i przedsięwzięcia ustanawiane przez Ministra;
- <10a) tworzenie warunków rozwoju naukowego wybitnie uzdolnionych absolwentów studiów pierwszego stopnia oraz studentów, którzy ukończyli trzeci rok jednolitych studiów magisterskich, w tym ustanowienie programu „Diamentowy Grant”;>**
- 11) nagrody za wybitne osiągnięcia naukowe lub naukowo-techniczne oraz stypendia naukowe dla wybitnych młodych naukowców;
- 12) finansowanie działalności Komitetu Ewaluacji Jednostek Naukowych oraz Komitetu Polityki Naukowej, zespołów, recenzentów i ekspertów oraz działalności kontrolnej;
- 13) finansowanie bibliotek naukowych niewchodzących w skład jednostek naukowych, o których mowa w art. 2 pkt 9 lit. a–c, w zakresie prowadzonej działalności naukowej oraz działalności upowszechniającej naukę.

Dodany pkt 10a w art. 5 wchodzi w życie z dn. 1.10.2011 r. (Dz. U. z 2011 r. Nr 84, poz. 455).

Ust. 4 w art. 6 nie stosuje się w roku budżetowym, w którym zostanie utworzone Narodowe Centrum Nauki (Dz. U. z 2010 r. Nr 96, poz. 620 – art. 37).

Art. 6.

1. Minister planuje wysokość środków finansowych na naukę w projekcie budżetu państwa, a po uchwaleniu ustawy budżetowej – w planie finansowym dotyczącym części budżetu państwa przeznaczonej na naukę na zadania, o których mowa w art. 5.
2. Wysokość środków finansowych na naukę w zakresie badań naukowych lub prac rozwojowych na rzecz obronności i bezpieczeństwa państwa Minister ustala zgodnie z ust. 1, po zasięgnięciu opinii Ministra Obrony Narodowej i ministra właściwego do spraw wewnętrznych.
3. Na zadania, o których mowa w art. 5 pkt 1, Minister przeznacza nie mniej niż 10 % środków finansowych na naukę na zadania, o których mowa w art. 5 pkt 4, 5, 7 i pkt 9–13.
4. Na zadania, o których mowa w art. 5 pkt 3, Minister przeznacza nie mniej niż 10 % środków finansowych na naukę na zadania, o których mowa w art. 5 pkt 4, 5, 7 i pkt 9–13.
5. Minister zwiększa wysokość środków finansowych ustalanych w planie finansowym dotyczącym części budżetu państwa przeznaczonej na naukę na zadania realizowane przez Centrum Rozwoju wraz ze wzrostem finansowego udziału podmiotów prowadzących działalność gospodarczą w realizację tych zadań.
6. Środki finansowe przeznaczone corocznie na zadania określone w art. 5 pkt 1 i 3 osiągną do 2020 r. wartość nie mniejszą niż 50 % środków finansowych na naukę na zadania, o których mowa w art. 5 pkt 4, 5, 7 i pkt 9–13.

Art. 7.

Minister przekazuje Centrum Rozwoju środki finansowe w formie:

- 1) dotacji celowej na realizację strategicznych programów badań naukowych i prac rozwojowych oraz innych zadań Centrum Rozwoju, o których mowa w art. 5 pkt 1, oraz na realizację badań naukowych lub prac rozwojowych na rzecz obronności i bezpieczeństwa państwa, określonych w art. 5 pkt 2, na wniosek Dyrektora Centrum Rozwoju;

- 2) dotacji podmiotowej na pokrycie bieżących kosztów zarządzania realizowanymi przez Centrum Rozwoju zadaniami, określonymi w art. 5 pkt 1 i 2;
- 3) dotacji celowej na finansowanie lub dofinansowanie kosztów inwestycji dotyczących obsługi realizacji zadań, określonych w art. 5 pkt 1 i 2.

Art. 8.

Minister przekazuje Centrum Nauki środki finansowe w formie:

- 1) dotacji celowej na realizację zadań Centrum Nauki, określonych w art. 5 pkt 3, na wniosek Dyrektora Centrum Nauki;
- 2) dotacji podmiotowej na pokrycie bieżących kosztów zarządzania realizowanymi przez Centrum Nauki zadaniami, określonymi w art. 5 pkt 3;
- 3) dotacji celowej na finansowanie lub dofinansowanie kosztów inwestycji dotyczących obsługi realizacji zadań, określonych w art. 5 pkt 3.

Art. 9.

Minister przyznaje środki finansowe na naukę:

- 1) jednostkom naukowym – na realizację zadań, o których mowa w art. 5 pkt 4–8 i 10;
- 2) uczelniom – na działalność, o której mowa w art. 18 ust. 1 pkt 4, oraz na rozbudowę i utrzymanie infrastruktury informatycznej nauki, o których mowa w art. 18 ust. 1 pkt 2 i art. 20 ust. 1 pkt 2;
- 3) Polskiej Akademii Umiejętności – na realizację zadań określonych w art. 5 pkt 9;
- 4) podmiotom działającym na rzecz nauki – na realizację zadań określonych w art. 5 pkt 7, 9 i 10;
- 5) innym jednostkom organizacyjnym posiadającym osobowość prawną i siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, niebędącym jednostkami naukowymi – na realizację zadań określonych w art. 5 pkt 8 oraz art. 18 ust. 1 pkt 4;
- 6) bibliotekom naukowym niewchodzącym w skład jednostek naukowych, o których mowa w art. 2 pkt 9 lit. a–c, w zakresie prowadzonej działalności naukowej oraz działalności upowszechniającej naukę.

Art. 10.

Z wnioskami o przyznanie środków finansowych na realizację zadań określonych w art. 5 pkt 1–3 do Centrum Nauki i Centrum Rozwoju mogą występować:

- 1) jednostki naukowe;
- 2) konsorcja naukowe;
- 3) sieci naukowe i jednostki organizacyjne uczelni niebędące podstawowymi jednostkami organizacyjnymi;
- 4) centra naukowo-przemysłowe;
- 5) centra naukowe Polskiej Akademii Nauk;

<5a) centra naukowe uczelni;>

- 6) biblioteki naukowe;
- 7) przedsiębiorcy mający status centrum badawczo-rozwojowego w rozumieniu ustawy z dnia 30 maja 2008 r. o niektórych formach wspierania działalności innowacyjnej;
- 8) jednostki organizacyjne posiadające osobowość prawną i siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
- 9) osoby fizyczne;
- 10) przedsiębiorcy prowadzący badania naukowe w innej formie organizacyjnej niż formy określone w pkt 1–8.

Dodany pkt 5a w art. 10 wchodzi w życie z dn. 1.10.2011 r. (Dz. U. z 2011 r. Nr 84, poz. 455).

Art. 11.

1. Osoby fizyczne niezatrudnione w podmiotach, o których mowa w art. 10 pkt 1–8 i 10, mogą wystąpić z wnioskiem o finansowanie projektów obejmujących badania naukowe lub prace rozwojowe zgodnie z art. 37 ust. 1 ustawy z dnia 30 kwietnia 2010 r. o Narodowym Centrum Badań i Rozwoju (Dz. U. Nr 96, poz. 616) i art. 27 ust. 1 ustawy z dnia 30 kwietnia 2010 r. o Narodowym Centrum Nauki (Dz. U. Nr 96, poz. 617).
2. Osoby fizyczne po zakwalifikowaniu projektu do finansowania uzyskują promesę finansowania badań lub prac rozwojowych.
3. Środki finansowe są przyznawane podmiotowi, który zatrudni osobę fizyczną, o której mowa w ust. 1, i przekazywane na podstawie umowy zawartej z tym podmiotem.

Art. 12.

Prawomocne orzeczenie o naruszeniu zasad etyki w nauce, o których mowa w art. 112 ust. 3 pkt 1–4 ustawy z dnia 30 kwietnia 2010 r. o Polskiej Akademii Nauk, art. 56 ust. 3 pkt 1–4 ustawy z dnia 30 kwietnia 2010 r. o instytutach badawczych i art. 144 ust. 3 pkt 1–5 ustawy z dnia 27 lipca 2005 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym, jest uwzględniane przez Ministra oraz organy Centrum Nauki i Centrum Rozwoju przy przyznawaniu środków finansowych na badania naukowe i prace rozwojowe.

Art. 13.

1. Minister przyznaje środki finansowe na zadania określone w art. 5 pkt 4–7 oraz pkt 9–11 i 13 w drodze decyzji, na podstawie wniosków złożonych przez uprawnione podmioty, po zasięgnięciu opinii właściwego zespołu, o którym mowa w art. 52 ust. 1–3.
2. Zasięgnięcie opinii właściwego zespołu nie jest wymagane w przypadku decyzji o finansowaniu projektów, o których mowa w art. 23 ust. 1 pkt 1, ocenionych pozytywnie przez gremium międzynarodowe.
3. Środki finansowe na opłacenie składek, o których mowa w art. 23 ust. 1 pkt 3, i wkładu krajowego, o którym mowa w art. 23 ust. 1 pkt 4, są przekazywane bezpośrednio przez Ministra. Przekazanie tych środków nie wymaga formy decyzji.

Art. 14.

1. Strona niezadowolona z decyzji dotyczącej przyznania albo odmowy przyznania środków finansowych na naukę może zwrócić się do Ministra z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy w terminie 14 dni od dnia otrzymania decyzji.

Do wniosku stosuje się odpowiednio przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego dotyczące odwołań od decyzji.

2. Wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy jest opiniowany przez zespół, o którym mowa w art. 52 ust. 2.
3. Opinia dotycząca wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy nie może być sporządzana przez osobę, która uprzednio oceniała lub opiniowała wniosek o przyznanie środków finansowych, będący przedmiotem decyzji Ministra.
4. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, nie wstrzymuje wykonania decyzji Ministra.

Art. 15.

1. Wnioski, recenzje, umowy i raporty z realizacji zadań finansowanych ze środków na naukę stanowią tajemnicę przedsiębiorstw w rozumieniu przepisów o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji.
2. Informacje o wynikach realizacji zadań finansowanych ze środków finansowych na naukę, podlegające ochronie na podstawie ust. 1, mogą być udostępniane wyłącznie przez uprawniony podmiot, który otrzymał środki finansowe na realizację tych zadań.
3. Dane o osobach recenzentów i ekspertów oceniających wnioski o przyznanie środków finansowych na naukę przeznaczonych na zadania określone w art. 5 nie są udostępniane wnioskodawcom.

Art. 16.

1. W razie dokonania wynalazku, wzoru użytkowego lub wzoru przemysłowego w wyniku prac lub zadań finansowanych przez Ministra, prawo do uzyskania patentu na wynalazek albo prawa ochronnego na wzór użytkowy, jak również prawa z rejestracji wzoru przemysłowego przysługuje podmiotowi, któremu Minister przyznał środki finansowe na naukę, chyba że umowa między Ministrem a podmiotem otrzymującym środki finansowe na naukę albo decyzja o przyznaniu środków stanowią inaczej.
2. Do własności majątkowych praw autorskich powstałych w wyniku realizacji zadań finansowanych ze środków finansowych na naukę stosuje się przepisy ustawy z dnia 4 lutego 1994 r. o prawie autorskim i prawach pokrewnych (Dz. U. z 2006 r. Nr 90, poz. 631, z późn. zm.²⁾).

Art. 17.

Dyrektor Centrum Nauki lub Dyrektor Centrum Rozwoju, na wniosek kierownika projektu obejmującego badania naukowe lub prace rozwojowe, może wyrazić zgodę na zmianę miejsca realizacji projektu po pozytywnym zaopiniowaniu przez kierownika jednostki organizacyjnej realizującej projekt i kierownika jednostki przejmującej realizację projektu.

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2006 r. Nr 94, poz. 658 i Nr 121, poz. 843, z 2007 r. Nr 99, poz. 662 i Nr 181, poz. 1293 oraz z 2009 r. Nr 157, poz. 1241.

Rozdział 2

Zasady finansowania nauki

Art. 18.

1. Finansowanie działalności statutowej obejmuje:

- 1) utrzymanie potencjału badawczego jednostki naukowej, w tym:
 - a) działania niezbędne do rozwoju specjalności naukowych lub kierunków badawczych oraz rozwoju kadry naukowej, w tym badania naukowe lub prace rozwojowe ujęte w planie finansowym jednostek naukowych,
 - b) utrzymanie infrastruktury badawczej, w tym bibliotek i archiwów,
 - c) koszty związane z zatrudnieniem niezbędnej kadry naukowej i inżynierjno-technicznej, z zastrzeżeniem ust. 3,
 - d) zakup lub wytworzenie aparatury naukowo-badawczej związanej z realizacją zadań, o których mowa w lit. a, niestanowiącej dużej infrastruktury badawczej,
 - e) współpracę naukową krajową i zagraniczną niezbędną do realizacji zadań, o których mowa w lit. a,
 - f) działalność jednostki naukowej w zakresie upowszechniania nauki, dotycząca zadań określonych w art. 25 ust. 1,
 - g) koszty restrukturyzacji jednostek naukowych w zakresie zadań określonych w lit. a, c–e;
 - 2) utrzymanie specjalnego urządzenia badawczego w jednostce naukowej, a w zakresie infrastruktury informatycznej nauki – również w uczelni;
 - 3) działalność jednostek naukowych uczelni, jednostek naukowych Polskiej Akademii Nauk, instytutów badawczych i międzynarodowych instytutów naukowych polegającą na prowadzeniu badań naukowych lub prac rozwojowych oraz zadań z nimi związanych, służących rozwojowi młodych naukowców oraz uczestników studiów doktoranckich, finansowanych w wewnętrznym trybie konkursowym;
 - 4) działalność jednostek naukowych, uczelni lub innych uprawnionych podmiotów związaną z utrzymaniem i poszerzeniem naukowych baz danych, w tym funkcjonowaniem i utrzymaniem Wirtualnej Biblioteki Nauki – systemu udostępniania w formie elektronicznej naukowych baz danych oraz publikacji naukowych.
2. Restrukturyzacja jednostek naukowych, o której mowa w ust. 1 pkt 1 lit. g, może obejmować zmiany struktury organizacyjnej lub zatrudnienia wynikające ze zmiany profilu prowadzonej działalności naukowej lub badawczo-rozwojowej.
3. W przypadku uczelni w kosztach, o których mowa w ust. 1 pkt 1 lit. b i c, nie uwzględnia się kosztów utrzymania potencjału badawczego związanego z działalnością dydaktyczną oraz kosztów związanych z zatrudnieniem pracowników naukowo-dydaktycznych zajmujących się działalnością dydaktyczną.
4. Wysokość dotacji na utrzymanie potencjału badawczego jednostki naukowej zależy od kategorii jednostki naukowej, określonej w art. 42 ust. 3.
5. Wniosek o finansowanie działalności statutowej wymaga zaopiniowania przez:
- 1) rektora uczelni – w odniesieniu do podstawowych jednostek organizacyjnych tej uczelni, a w przypadku uczelni wojskowych – ponadto przez Ministra Obrony Narodowej;

- 2) Prezesa Polskiej Akademii Nauk – w odniesieniu do jednostek naukowych Polskiej Akademii Nauk;
- 3) ministra nadzorującego instytut badawczy – w odniesieniu do instytutu badawczego;
- 4) ministra właściwego do spraw wewnętrznych – w odniesieniu do uczelni służb publicznych.

Art. 19.

1. Środki finansowe na naukę przeznaczone na finansowanie działalności statutowej, określonej w art. 18 ust. 1 pkt 1 lit. a–f oraz pkt 2, są przekazywane w formie dotacji podmiotowej, a środki finansowe na działalność statutową określoną w art. 18 ust. 1 pkt 1 lit. g oraz pkt 3 i 4 są przekazywane w formie dotacji celowej.
2. Środki finansowe przyznawane na realizację zadań, o których mowa w art. 18 ust. 1 pkt 3, mogą być przeznaczane na stypendia dla uczestników studiów doktoranckich uczestniczących w realizacji badań naukowych lub prac rozwojowych.
3. Jednostce naukowej, której została przyznana kategoria C, przyznaje się dotacje na utrzymanie potencjału badawczego na okres 6 miesięcy od dnia przyznania kategorii, w tym na finansowanie kosztów restrukturyzacji, o których mowa w art. 18 ust. 1 pkt 1 lit. g.
4. Jednostka naukowa, która otrzymała kategorię C, może złożyć wniosek o ponowną ocenę nie wcześniej niż po upływie 12 miesięcy od dnia przyznania kategorii C.
5. Środki finansowe pozyskane w związku z przyznaniem jednostkom naukowym kategorii C Minister przeznacza na rzecz zadań realizowanych przez Centrum Nauki i Centrum Rozwoju.
6. Środki finansowe przyznane na finansowanie działalności statutowej niewykorzystane w danym roku kalendarzowym pozostają w jednostce naukowej na rok następny, z przeznaczeniem na cel, na jaki zostały przyznane.
7. Minister właściwy do spraw nauki określi, w drodze rozporządzenia, kryteria i tryb przyznawania oraz rozliczania środków finansowych na cele określone w ust. 1, w tym:
 - 1) kryteria i sposób oceny wniosków o finansowanie utrzymania potencjału badawczego jednostki naukowej dla jednostek posiadających kategorię A+, A, B lub C,
 - 2) kryteria i sposób oceny wniosków o finansowanie utrzymania specjalnego urzędnia badawczego oraz wniosków o finansowanie utrzymania infrastruktury informatycznej nauki dla jednostek naukowych posiadających kategorię A+, A lub B oraz dla uczelni,
 - 3) kryteria i sposób podziału między jednostki naukowe uczelni, jednostki naukowe Polskiej Akademii Nauk, instytuty badawcze i międzynarodowe instytuty naukowe środków finansowych na działalność polegającą na prowadzeniu badań naukowych lub prac rozwojowych oraz zadań z nimi związanych, służących rozwojowi młodych naukowców oraz uczestników studiów doktoranckich, finansowanych w wewnętrznym trybie konkursowym,
 - 4) kryteria i sposób oceny wniosków o finansowanie działań jednostek naukowych, uczelni lub innych uprawnionych podmiotów związanych z utrzyma-

- niem i poszerzeniem naukowych baz danych, w tym funkcjonowaniem i utrzymaniem Wirtualnej Biblioteki Nauki,
- 5) kryteria i sposób rozliczania przyznanych środków finansowych, w tym umarzania lub odraczania spłaty i rozkładania na raty należności finansowych,
 - 6) wzory wniosków o przyznanie dotacji, raportów zawierających informacje o zrealizowanych zadaniach i rozliczenie finansowe poniesionych kosztów oraz innych niezbędnych dokumentów
- mając na uwadze ocenę dotychczasowej działalności jednostki naukowej, a także prawidłowość wykorzystania wcześniej przyznanych środków finansowych na naukę oraz uwzględniając priorytetowe finansowanie jednostek naukowych kategorii A+.
8. Minister właściwy do spraw nauki określi, w drodze rozporządzenia, warunki i tryb przyznawania pomocy publicznej na cele określone w ust. 1, w tym:
- 1) przeznaczenie pomocy,
 - 2) rodzaje kosztów kwalifikujących się do objęcia pomocą,
 - 3) sposób kumulowania pomocy,
 - 4) maksymalne wielkości pomocy
- z uwzględnieniem celów polityki naukowej państwa.

Art. 20.

1. Finansowanie inwestycji w zakresie dużej infrastruktury badawczej służącej potrzebom badań naukowych lub prac rozwojowych obejmuje finansowanie kosztów:
 - 1) zakupu lub wytworzenia aparatury naukowo-badawczej stanowiącej dużą infrastrukturę badawczą;
 - 2) rozbudowy infrastruktury informatycznej nauki;
 - 3) udziału w przedsięwzięciu inwestycyjnym w zakresie dużej infrastruktury badawczej, podejmowanym na podstawie umowy międzynarodowej;
 - 4) inwestycji w zakresie dużej infrastruktury badawczej, współfinansowanych ze środków funduszy strukturalnych.
2. Koszty zakupu oraz wytworzenia aparatury naukowo-badawczej niestanowiącej dużej infrastruktury badawczej, zaliczanej do środków trwałych zgodnie z odrębnymi przepisami, mogą być wliczane do kosztów realizacji zadań określonych w art. 5 pkt 1–5 i 7–10.
3. Wniosek o finansowanie inwestycji współfinansowanej z innej części budżetu państwa jest składany wraz z opinią dysponenta tej części.
4. W przypadku gdy inwestycja będzie wykorzystywana do realizacji zadań innych niż badania naukowe lub prace rozwojowe, ze środków finansowych na naukę finansowana jest jedynie ta część kosztów inwestycji, która służy potrzebom badań naukowych lub prac rozwojowych.
5. Środki finansowe na naukę przeznaczone na finansowanie inwestycji w zakresie dużej infrastruktury badawczej, służących potrzebom badań naukowych lub prac rozwojowych, są przekazywane jednostce naukowej, uczelni lub jednostce naukowej reprezentującej podmioty, o których mowa w art. 2 pkt 12 i 14–16, w formie dotacji celowej.

6. Minister właściwy do spraw nauki określi, w drodze rozporządzenia, kryteria i tryb przyznawania oraz rozliczania środków finansowych na cele określone w ust. 1, w tym:
- 1) sposób oceny wniosków dotyczących zadań przewidzianych do finansowania,
 - 2) sposób oceny realizacji zadań,
 - 3) sposób rozliczania przyznanych środków finansowych, w tym umarzania lub odraczania spłaty i rozkładania na raty należności finansowych,
 - 4) wzory wniosków o finansowanie inwestycji, raportów zawierających informacje o realizacji inwestycji i rozliczenie finansowe poniesionych kosztów oraz wzory innych niezbędnych dokumentów
- mając na uwadze znaczenie przewidzianych do finansowania inwestycji w zakresie dużej infrastruktury badawczej dla realizacji celów polityki naukowej, naukowo-technicznej i innowacyjnej państwa, potrzebę zwiększenia roli nauki w rozwoju gospodarczym i społecznym kraju, ocenę dotychczasowej działalności jednostki naukowej, a także prawidłowość wykorzystania wcześniej przyznanych środków finansowych na naukę.
7. Minister właściwy do spraw nauki określi, w drodze rozporządzenia, warunki i tryb przyznawania pomocy publicznej na cele określone w ust. 1, w tym:
- 1) przeznaczenie pomocy,
 - 2) rodzaje kosztów kwalifikujących się do objęcia pomocą,
 - 3) sposób kumulowania pomocy,
 - 4) maksymalne wielkości pomocy
- z uwzględnieniem celów polityki naukowej państwa.

Art. 21.

Przy ocenie wniosków o finansowanie inwestycji w zakresie dużej infrastruktury badawczej, o której mowa w art. 20 ust. 1, uwzględnia się następujące kryteria:

- 1) planowany wpływ inwestycji na rozwój badań naukowych lub prac rozwojowych;
- 2) planowany zakres wykorzystania inwestycji do realizacji badań naukowych lub prac rozwojowych, w tym przez inne jednostki naukowe;
- 3) planowane do realizacji zadania obejmujące badania naukowe lub prace rozwojowe;
- 4) zakres dostępności podobnej aparatury w kraju;
- 5) kategorię jednostki naukowej;
- 6) wysokość środków finansowych uzyskanych przez jednostkę wnioskującą na realizację badań naukowych lub prac rozwojowych z innych źródeł, w tym z Centrum Nauki, Centrum Rozwoju oraz ze środków pozabudżetowych, w okresie 4 lat poprzedzających rok złożenia wniosku;
- 7) zdolność jednostki naukowej do samodzielnego pokrycia kosztów utrzymania aparatury naukowo-badawczej stanowiącej dużą infrastrukturę badawczą, w tym kosztów bieżących i serwisowych.

Art. 22.

1. Finansowanie inwestycji budowlanych służących potrzebom badań naukowych lub prac rozwojowych obejmuje finansowanie kosztów:

- 1) budowy nowych obiektów budowlanych;
 - 2) przebudowy, rozbudowy lub remontu obiektów budowlanych;
 - 3) zakupu nieruchomości;
 - 4) udziału w inwestycyjnym przedsięwzięciu budowlanym podejmowanym na podstawie umowy międzynarodowej;
 - 5) inwestycji budowlanych współfinansowanych ze środków funduszy strukturalnych.
2. Wniosek o finansowanie inwestycji budowlanej współfinansowanej z innej części budżetu państwa jest składany wraz z opinią dysponenta tej części.
3. W przypadku gdy inwestycja budowlana będzie wykorzystywana do realizacji zadań innych niż badania naukowe lub prace rozwojowe, ze środków finansowych na naukę finansuje się jedynie tę część kosztów inwestycji, która służy potrzebom badań naukowych lub prac rozwojowych.
4. Środki finansowe na naukę przeznaczone na finansowanie inwestycji budowlanych służących potrzebom badań naukowych lub prac rozwojowych są przekazywane jednostce naukowej, uczelni, lub jednostce naukowej reprezentującej podmioty, o których mowa w art. 2 pkt 12 i 14–16, w formie dotacji celowej.
5. Minister właściwy do spraw nauki określi, w drodze rozporządzenia, kryteria i tryb przyznawania oraz rozliczania środków finansowych na cele określone w ust. 1, w tym:
- 1) sposób oceny wniosków dotyczących zadań przewidzianych do finansowania,
 - 2) sposób oceny realizacji zadań,
 - 3) sposób rozliczania przyznanych środków finansowych, w tym umarzania lub odraczania spłaty i rozkładania na raty należności finansowych,
 - 4) wzory wniosków o finansowanie inwestycji budowlanych, raportów zawierających informacje o realizacji inwestycji i rozliczenie finansowe poniesionych kosztów oraz wzory innych niezbędnych dokumentów
- mając na uwadze znaczenie przewidzianych do finansowania inwestycji budowlanych dla realizacji celów polityki naukowej, naukowo-technicznej i innowacyjnej państwa, potrzebę zwiększenia roli nauki w rozwoju gospodarczym i społecznym kraju, ocenę dotychczasowej działalności jednostki naukowej, a także prawidłowość wykorzystania wcześniej przyznanych środków finansowych na naukę.
6. Minister właściwy do spraw nauki określi, w drodze rozporządzenia, warunki i tryb przyznawania pomocy publicznej na cele określone w ust. 1, w tym:
- 1) przeznaczenie pomocy,
 - 2) rodzaje kosztów kwalifikujących się do objęcia pomocą,
 - 3) sposób kumulowania pomocy,
 - 4) maksymalne wielkości pomocy
- z uwzględnieniem celów polityki naukowej państwa.

Art. 23.

1. Finansowanie współpracy naukowej z zagranicą obejmuje:
 - 1) projekty realizowane we współpracy z partnerem zagranicznym, obejmujące badania naukowe, prace rozwojowe lub działalność upowszechniającą naukę, realizowane w ramach międzynarodowych programów, inicjatyw lub

- przedsięwzięć badawczych, współfinansowane z zagranicznych środków finansowych niepodlegających zwrotowi;
- 2) działania wspomagające uczestnictwo jednostek naukowych i innych podmiotów w programach, inicjatywach lub przedsięwzięciach badawczych, o których mowa w pkt 1;
 - 3) opłacanie składek na rzecz instytucji lub organizacji międzynarodowych, wynikających z zawartych umów międzynarodowych, z wyłączeniem składek od osób fizycznych;
 - 4) wniesienie wkładu krajowego na rzecz wspólnego międzynarodowego programu lub przedsięwzięcia, w ramach którego są finansowane badania naukowe lub prace rozwojowe.
2. Minister właściwy do spraw nauki określi, w drodze rozporządzenia, kryteria i tryb przyznawania oraz rozliczania środków finansowych na cele określone w ust. 1, w tym:
- 1) sposób oceny wniosków dotyczących zadań przewidzianych do finansowania,
 - 2) sposób oceny realizacji finansowanych zadań,
 - 3) sposób rozliczania przyznanych środków finansowych, w tym umarzania lub odraczania spłaty i rozkładania na raty należności finansowych,
 - 4) wzory wniosków o finansowanie współpracy naukowej z zagranicą, raportów zawierających informacje o realizacji finansowanych zadań, wraz z rozliczeniem finansowym poniesionych kosztów, oraz wzory innych niezbędnych dokumentów
- mając na uwadze znaczenie finansowania współpracy naukowej z zagranicą dla realizacji celów polityki naukowej, naukowo-technicznej i innowacyjnej państwa, potrzebę zwiększenia aktywności jednostek naukowych na arenie międzynarodowej, ocenę dotychczasowej działalności jednostki naukowej lub innego uprawnionego podmiotu, a także prawidłowość wykorzystania wcześniej przyznanych środków finansowych na naukę.
3. Minister właściwy do spraw nauki określi, w drodze rozporządzenia, warunki i tryb przyznawania pomocy publicznej na cele określone w ust. 1, w tym:
- 1) przeznaczenie pomocy,
 - 2) rodzaje kosztów kwalifikujących się do objęcia pomocą,
 - 3) sposób kumulowania pomocy,
 - 4) maksymalne wielkości pomocy
- z uwzględnieniem celów polityki naukowej państwa.

Art. 24.

Współfinansowanie zadań realizowanych i finansowanych ze środków funduszy strukturalnych Unii Europejskiej albo z niepodlegających zwrotowi środków pomocy udzielonej przez państwa członkowskie Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) odbywa się na podstawie kryteriów i trybu przyznawania oraz rozliczania środków finansowych określonych w przepisach dotyczących programów operacyjnych albo w przypadku zadań finansowanych z niepodlegających zwrotowi środków pomocy udzielonej przez państwa członkowskie Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA), zgodnie z umowami międzynarodowymi.

Art. 25.

1. Finansowanie działalności upowszechniającej naukę obejmuje:
 - 1) promowanie przedsięwzięć innowacyjnych wykorzystujących wyniki badań naukowych lub prac rozwojowych;
 - 2) upowszechnianie, promowanie i popularyzowanie osiągnięć naukowych lub naukowo-technicznych;
 - 3) tworzenie, przetwarzanie, udostępnianie i upowszechnianie informacji naukowych i naukowo-technicznych;
 - 4) sporządzanie ekspertyz, opinii i ocen naukowych;
 - 5) podejmowanie innych działań szczególnie ważnych dla rozwoju nauki.
2. Środki finansowe przeznaczone na finansowanie działalności upowszechniającej naukę przyznaje się na realizację zadań określonych w ust. 1:
 - 1) Polskiej Akademii Umiejętności;
 - 2) podmiotom działającym na rzecz nauki.
3. Środki finansowe przeznaczone na finansowanie działalności upowszechniającej naukę przyznaje się bibliotekom naukowym niewchodzącym w skład jednostek naukowych, o których mowa w art. 2 pkt 9 lit. a–c, na:
 - 1) utrzymanie i poszerzanie zasobów bibliotecznych;
 - 2) działalność wydawniczą;
 - 3) opracowywanie zasobów naukowych bibliotek oraz informacji bibliotecznej.
4. Wniosek o przyznanie środków finansowych bibliotekom naukowym składa organizator.
5. Minister może przyznać środki finansowe ministrom kierującym działami administracji rządowej i kierownikom centralnych organów administracji rządowej na ich potrzeby własne dotyczące zadań określonych w ust. 1.
6. Potrzeby własne Ministra dotyczące zadań określonych w ust. 1 są finansowane ze środków finansowych wyodrębnionych w planie finansowym, o którym mowa w art. 6 ust. 1. Do finansowania zadań wynikających z potrzeb własnych Ministra nie stosuje się przepisu art. 13 ust. 1.
7. Minister właściwy do spraw nauki określi, w drodze rozporządzenia, kryteria i tryb przyznawania oraz rozliczania przyznanych środków finansowych na cele określone w ust. 1, w tym:
 - 1) sposób oceny wniosków dotyczących zadań przewidzianych do finansowania,
 - 2) sposób oceny realizacji finansowanych zadań,
 - 3) sposób rozliczania przyznanych środków finansowych, w tym umarzania lub odraczania spłaty i rozkładania na raty należności finansowych,
 - 4) wzory wniosków o finansowanie zadań z zakresu działalności upowszechniającej naukę, raportów z realizacji zadań i innych niezbędnych dokumentów– mając na uwadze znaczenie zadań przewidzianych do finansowania dla realizacji celów polityki naukowej, naukowo-technicznej i innowacyjnej państwa, potrzebę i znaczenie upowszechniania informacji o roli nauki w rozwoju gospodarczym i społecznym kraju, a także prawidłowość wykorzystania wcześniej przyznanych środków finansowych na naukę.

8. Minister właściwy do spraw nauki określi, w drodze rozporządzenia, warunki i tryb przyznawania pomocy publicznej na cele określone w ust. 1, w tym:
- 1) przeznaczenie pomocy,
 - 2) rodzaje kosztów kwalifikujących się do objęcia pomocą,
 - 3) sposób kumulowania pomocy,
 - 4) maksymalne wielkości pomocy
- z uwzględnieniem celów polityki naukowej państwa.

Art. 26.

1. Finansowanie programów lub przedsięwzięć ustanawianych przez Ministra obejmuje działania dotyczące realizacji określonych przez Ministra zadań wynikających z polityki naukowej i naukowo-technicznej państwa.
2. Minister właściwy do spraw nauki w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski” ogłasza komunikaty o ustanowieniu programu i przedsięwzięcia, z zastrzeżeniem ust. 3.
3. Minister właściwy do spraw nauki określi, w drodze rozporządzenia, programy lub przedsięwzięcia, w ramach których będzie udzielana pomoc publiczna, w tym:
 - 1) przeznaczenie pomocy,
 - 2) rodzaje kosztów kwalifikujących się do objęcia pomocą,
 - 3) sposób kumulowania pomocy,
 - 4) maksymalne wielkości pomocy– z uwzględnieniem celów polityki naukowej, naukowo-technicznej i innowacyjnej państwa.
4. Środki finansowe przeznaczone na finansowanie programów lub przedsięwzięć, o których mowa w ust. 2 i 3, są przekazywane jednostce naukowej lub innemu uprawnionemu podmiotowi na podstawie umowy.

Art. 27.

1. Minister może przyznać środki finansowe na organizowanie i finansowanie ustanowionego programu lub przedsięwzięcia podmiotowi działającemu na rzecz nauki, który jest wybierany w drodze konkursu.
2. Ogłoszenie o konkursie zamieszcza się w co najmniej jednym tygodniku i trzech dziennikach o zasięgu ogólnopolskim, na stronie podmiotowej urzędu obsługującego Ministra w Biuletynie Informacji Publicznej oraz udostępnia w siedzibie Ministra.
3. W ogłoszeniu o konkursie Minister określa:
 - 1) termin składania wniosków, który nie może być krótszy niż miesiąc od dnia opublikowania ogłoszenia o konkursie,
 - 2) tryb przeprowadzenia konkursu,
 - 3) wymagania, jakie muszą spełniać podmioty działające na rzecz nauki przystępujące do konkursu,
 - 4) sposób oceny wniosków o przyznanie środków finansowych– mając na uwadze sprawną realizację i zakres zadań ustanowionego programu.
4. Środki finansowe przeznaczone na organizowanie i finansowanie ustanowionego przez Ministra programu lub przedsięwzięcia są przekazywane podmiotowi działającemu na rzecz nauki na podstawie umowy.

Art. 28.

1. Minister przyznaje corocznie, na podstawie złożonych wniosków, nie więcej niż 3 nagrody za wybitne osiągnięcia naukowe lub naukowo-techniczne. Wysokość nagrody nie może przekroczyć piętnastokrotnej minimalnej miesięcznej stawki wynagrodzenia zasadniczego przewidzianego dla stanowiska profesora zwyczajnego zatrudnionego w uczelni publicznej.
2. Minister przyznaje corocznie, na podstawie złożonych wniosków, stypendia naukowe dla wybitnych młodych naukowców zatrudnionych w jednostkach naukowych i prowadzących działalność naukową. Stypendia przyznaje się na okres nie dłuższy niż 3 lata, w wysokości miesięcznej nieprzekraczającej minimalnej miesięcznej stawki wynagrodzenia zasadniczego przewidzianego dla stanowiska profesora zwyczajnego zatrudnionego w uczelni publicznej. Do okresu, na który przyznano stypendium, nie wlicza się przerwy w działalności naukowej związanej z urlopem macierzyńskim lub wychowawczym stypendysty, udzielonych na zasadach określonych w przepisach Kodeksu pracy, albo jego długotrwałej choroby, w tym wymagającej rehabilitacji. W tym okresie wypłata stypendium jest zawieszona.
3. Okresów urlopu albo choroby, o których mowa w ust. 2, nie uznaje się za zaprzestanie działalności naukowej, jeżeli bezpośrednio po ich zakończeniu stypendysta podejmie pracę naukową lub w stosunku do stypendysty zostanie orzeczona trwała niezdolność do pracy.
4. Kandydatów do nagrody za wybitne osiągnięcia naukowe lub naukowo-techniczne mogą zgłaszać:
 - 1) rady naukowe, rady wydziałów lub organy reprezentujące inne jednostki naukowe;
 - 2) organizacje pozarządowe, których celem statutowym jest działalność na rzecz nauki;
 - 3) Prezes Polskiej Akademii Nauk oraz komitety Polskiej Akademii Nauk.
5. Kandydatów do stypendiów naukowych dla wybitnych młodych naukowców mogą zgłaszać rady naukowe, rady wydziałów lub organy reprezentujące inne jednostki naukowe, zatrudniające te osoby.
6. Minister właściwy do spraw nauki określi, w drodze rozporządzenia, kryteria i tryb przyznawania nagród za wybitne osiągnięcia naukowe lub naukowo-techniczne oraz stypendiów naukowych dla wybitnych młodych naukowców, w tym:
 - 1) kryteria i sposób:
 - a) oceny wniosków o przyznanie nagrody,
 - b) oceny wniosków o przyznanie stypendium naukowego,
 - c) rozliczania środków finansowych przyznanych na stypendia naukowe, w tym umarzania lub odraczania spłaty i rozkładania na raty należności finansowych,
 - 2) wzory wniosków o przyznanie nagrody i o przyznanie stypendium naukowego– mając na uwadze wyróżniający poziom badań i osiągnięć w skali krajowej i międzynarodowej.

Art. 29.

1. Finansowanie działalności Komitetu Ewaluacji Jednostek Naukowych oraz Komitetu Polityki Naukowej, zespołów, recenzentów i ekspertów oraz działalności kontrolnej obejmuje koszty:
 - 1) działalności Komitetu Ewaluacji Jednostek Naukowych oraz Komitetu Polityki Naukowej, w tym prowadzonych przez nie prac opiniodawczych i doradczych;
 - 2) działalności zespołów powoływanych na podstawie art. 43 ust. 1 i art. 52 ust. 1–3;
 - 3) sporządzania recenzji, ekspertyz, ocen i opinii dotyczących przyznawania i rozliczania środków finansowych, o których mowa w art. 5 pkt 5–11 i 13;
 - 4) przeprowadzania kontroli merytorycznej i finansowej dotyczącej realizacji zadań, o których mowa w art. 5.
2. Ze sporządzenia recenzji, opinii lub ekspertyz jest wyłączona osoba, która jest stroną w sprawie albo pozostaje ze stroną w takim stosunku prawnym, że wynik sprawy może mieć wpływ na jej prawa i obowiązki.
3. Minister w szczególnych przypadkach dotyczących przyznania środków finansowych może zasięgnąć dodatkowych opinii wyspecjalizowanych instytucji lub ekspertów, w tym instytucji i ekspertów zagranicznych.
4. Członkom organów opiniodawczo-doradczych, o których mowa w art. 35, członkom zespołów powoływanych na podstawie art. 43 ust. 1 i art. 52 ust. 1–3 oraz recenzentom i ekspertom, w tym ekspertom przeprowadzającym kontrole merytoryczne i finansowe dotyczące realizacji zadań, o których mowa w art. 5, przysługuje wynagrodzenie.
5. Minister właściwy do spraw nauki określi, w drodze rozporządzenia, wysokość wynagrodzenia przysługującego osobom, o których mowa w ust. 3 i 4, uwzględniając w szczególności kwalifikacje poszczególnych osób, pełnione funkcje, zakres realizowanych zadań oraz udział w posiedzeniach, z tym że wysokość wynagrodzenia nie może przekraczać minimalnej miesięcznej stawki wynagrodzenia zasadniczego przewidzianego dla stanowiska profesora zwyczajnego zatrudnionego w uczelni publicznej.
6. Zamiejscowym osobom, o których mowa w ust. 4, przysługuje zwrot kosztów podróży na zasadach określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 77⁵ § 2 Kodeksu pracy.

Art. 30.

1. Minister właściwy do spraw nauki w Dzienniku Urzędowym Ministra ogłasza komunikaty o przyznanych dotacjach ze środków finansowych na naukę.
2. Minister wydaje biuletyn, w którym zamieszcza informacje ważne dla nauki oraz informacje o działalności Ministra i Komitetu Ewaluacji Jednostek Naukowych.
3. Minister zamieszcza w Biuletynie Informacji Publicznej komunikaty dotyczące środków finansowych na naukę przyznanych w formie dotacji lub na podstawie umowy, zawierające:
 - 1) nazwy jednostek naukowych lub innych jednostek organizacyjnych otrzymujących środki finansowe na naukę;
 - 2) tytuły zadań, programów i przedsięwzięć oraz imię i nazwisko ich kierownika;

3) wysokość środków finansowych przyznanych przez Ministra.

Rozdział 3

Kontrola wydatkowania środków finansowych na naukę

Art. 31.

1. Minister sprawuje kontrolę merytoryczną i finansową nad prawidłowością wydatkowania środków finansowych na naukę, przekazywanych jednostkom naukowym i innym uprawnionym podmiotom na podstawie przepisów ustawy, obejmującą realizację badań naukowych, prac rozwojowych lub innych zadań finansowanych ze środków finansowych na naukę.
2. Kontrola wydatkowania środków przyznanych na realizację zadań finansowanych ze środków funduszy strukturalnych lub z niepodlegających zwrotowi środków pomocy zagranicznej, o których mowa w art. 24, odbywa się zgodnie z przepisami określającymi wdrażanie funduszy strukturalnych i zasadami dotyczącymi niepodlegających zwrotowi środków pomocy udzielonej przez państwa członkowskie Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA).
- [3. Minister sprawuje kontrolę wydatkowania przyznanych środków finansowych na naukę z punktu widzenia legalności, celowości, gospodarności i rzetelności.]*
4. Kontrola jest przeprowadzana na podstawie raportów, sprawozdań i innych dokumentów albo bezpośrednio w siedzibie jednostki naukowej lub innego podmiotu przez wyznaczony przez Ministra zespół kontrolujący.
5. Zespół kontrolujący przeprowadza kontrolę na podstawie pisemnego, imiennego upoważnienia, zawierającego wskazanie kontrolowanej jednostki naukowej lub innego podmiotu oraz przedmiotu, zakresu, terminu rozpoczęcia i zakończenia kontroli. Członkowie zespołu kontrolującego przed przystąpieniem do kontroli są obowiązani do okazania dokumentu tożsamości.]

Przepis uchylający ust. 3–5 w art. 31 oraz dodane art. 31a i 31b wchodzi w życie z dn. 1.01.2012 r. (Dz. U. z 2011 r. Nr 185, poz. 1092).

<Art. 31a.

Do kontroli wydatkowania środków finansowych na naukę stosuje się przepisy o kontroli w administracji rządowej.

Art. 31b.

1. Do kontroli mogą zostać powołani eksperci.
2. Na eksperta naukowego minister wyznacza osobę posiadającą co najmniej stopień naukowy doktora i kompetencje w dziedzinie nauki odpowiedniej ze względu na merytoryczny zakres kontroli. Na wniosek ministra kandydat na eksperta może być wskazany przez organ opiniodawczo-doradczy, o którym mowa w art. 35.
3. Na eksperta budowlanego minister wyznacza osobę posiadającą uprawnienia budowlane, o których mowa w art. 12–15 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane (Dz. U. z 2010 r. Nr 243, poz. 1623, z późn. zm.³⁾).
4. Na eksperta finansowego minister wyznacza biegłego rewidenta albo osobę posiadającą co najmniej 3-letnie doświadczenie na stanowisku głównego księgowego lub zastępcy głównego księgowego i w okresie ostatnich 5 lat

³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2011 r. Nr 32, poz. 159, Nr 45, poz. 235, Nr 94, poz. 551, Nr 135, poz. 789, Nr 142, poz. 829 i Nr 185, poz. 1092.

przed powołaniem do zespołu kontrolnego wykonywała pracę na tym stanowisku, albo osobę posiadającą wykształcenie wyższe oraz uprawnienia do usługowego prowadzenia ksiąg rachunkowych w rozumieniu przepisów w sprawie uprawnień do usługowego prowadzenia ksiąg rachunkowych.

5. Ekspertem nie może być osoba, która jest lub była w okresie 5 lat poprzedzających kontrolę zatrudniona w podmiocie kontrolowanym albo jest lub była wykonawcą zadania, którego dotyczy kontrola. Ekspertem nie może być również osoba, w stosunku do której zachodzą okoliczności faktyczne lub prawne mogące wpłynąć na bezstronność przeprowadzenia kontroli.
6. Funkcje ekspertów, o których mowa w ust. 2–4, nie mogą być łączone przez jedną osobę w odniesieniu do danej kontroli.
7. W danym roku kalendarzowym ta sama osoba może uczestniczyć jako ekspert w nie więcej niż siedmiu kontrolach.>

[Art. 32.]

1. Kontrolowana jednostka naukowa lub inny podmiot ma obowiązek udostępnić na żądanie zespołu kontrolującego wszelkie dokumenty i materiały niezbędne do przeprowadzenia kontroli.
2. Zespół kontrolujący ma prawo do:
 - 1) wglądu do dokumentów związanych z przedmiotem kontroli, z zachowaniem przepisów o ochronie tajemnic ustawowo chronionych;
 - 2) żądania od pracowników ustnych i pisemnych wyjaśnień;
 - 3) zabezpieczania dowodów.
3. Minister na podstawie protokołu kontroli sporządza wystąpienie pokontrolne, które przekazuje kierownikowi kontrolowanej jednostki naukowej lub innego podmiotu.
4. Kierownik kontrolowanej jednostki naukowej lub innego podmiotu, w terminie 14 dni od dnia otrzymania wystąpienia pokontrolnego, może zgłosić na piśmie zastrzeżenia do ustaleń i wniosków zawartych w wystąpieniu pokontrolnym.

Przepis uchylający art. 32 i 33 wchodzi w życie z dn. 1.01.2012 r. (Dz. U. z 2011 r. Nr 185, poz. 1092).

Art. 33.

1. Minister w terminie 14 dni od dnia otrzymania zastrzeżeń, o których mowa w art. 32 ust. 4, sporządza ostateczne wystąpienie pokontrolne, jeżeli uzna zasadność całości lub części zastrzeżeń, a w przypadku nieuwzględnienia zastrzeżeń w całości przekazuje kierownikowi kontrolowanej jednostki naukowej lub innego podmiotu swoje stanowisko wraz z uzasadnieniem.
2. Kierownik kontrolowanej jednostki naukowej lub innego podmiotu jest obowiązany w terminie wskazanym w wystąpieniu pokontrolnym wykonać wnioski i zalecenia pokontrolne.
3. Kierownik kontrolowanej jednostki naukowej lub innego podmiotu jest obowiązany poinformować na piśmie Ministra o sposobie wykonania wniosków i zaleceń pokontrolnych w terminie 14 dni od dnia zakończenia ich realizacji.
4. Minister właściwy do spraw nauki określi, w drodze rozporządzenia:
 - 1) sposób przeprowadzania merytorycznej i finansowej kontroli:
 - a) realizacji badań naukowych, prac rozwojowych i innych zadań finansowanych ze środków finansowych na naukę,
 - b) wydatkowania środków finansowych na naukę zgodnie z przepisami o finansach publicznych,

- 2) tryb wyznaczania zespołów kontrolujących,
 - 3) sposób dokumentowania kontroli oraz formułowania zaleceń i wniosków pokontrolnych
- mając na uwadze skuteczność i sprawność przeprowadzania kontroli.]

Art. 34.

1. Obowiązkowemu zewnętrznemu audytowi, przeprowadzanemu nie rzadziej niż co 4 lata, podlegają:
 - 1) jednostki naukowe, które otrzymują środki finansowe na działalność statutową;
 - 2) projekty, w których całkowita wartość dofinansowania przekracza 2 000 000 zł;
 - 3) Centrum Nauki oraz Centrum Rozwoju.
 2. Minister właściwy do spraw nauki określi, w drodze rozporządzenia, sposób i tryb przeprowadzania zewnętrznego audytu, w tym:
 - 1) sposób dokumentowania wyników zewnętrznego audytu,
 - 2) sposób współpracy z jednostką naukową, w której jest przeprowadzany zewnętrzny audyt,
 - 3) obszary działalności kontrolowanych podmiotów podlegające zewnętrznemu audytowi
- z uwzględnieniem powszechnie uznawanych standardów.

Rozdział 4

Organy opiniodawczo-doradcze i zespoły Ministra

Art. 35.

Organami opiniodawczo-doradczymi Ministra są:

- 1) Komitet Ewaluacji Jednostek Naukowych;
- 2) Komitet Polityki Naukowej.

Art. 36.

1. Komitet Ewaluacji Jednostek Naukowych powołuje Minister.
2. W skład Komitetu Ewaluacji Jednostek Naukowych wchodzi trzydziestu członków, w tym dwudziestu zgłoszonych przez jednostki naukowe posiadające co najmniej kategorię A oraz dziesięciu zgłoszonych przez środowiska społeczno-gospodarcze o uznanym dorobku w zakresie innowacyjności.
3. Członków Komitetu Ewaluacji Jednostek Naukowych powołuje Minister spośród kandydatów zgłoszonych przez podmioty, o których mowa w ust. 2. Kandydatem jednostek naukowych może być osoba posiadająca co najmniej stopień naukowy doktora.
4. Kadencja Komitetu Ewaluacji Jednostek Naukowych trwa 4 lata, przy czym co 2 lata następuje wymiana piętnastu członków Komitetu.
5. Ta sama osoba może pełnić funkcję członka Komitetu Ewaluacji Jednostek Naukowych nie dłużej niż przez dwie kolejne kadencje.
6. Minister właściwy do spraw nauki określi, w drodze rozporządzenia, sposób i tryb wyłaniania kandydatów do Komitetu Ewaluacji Jednostek Naukowych, kie-

rując się zasadami zapewnienia zrównoważonej reprezentacji różnych grup dziedzin naukowych i różnych rodzajów jednostek naukowych, a także różnych dziedzin życia społeczno-gospodarczego.

Art. 37.

1. Członkiem Komitetu Ewaluacji Jednostek Naukowych może być osoba, która:
 - 1) korzysta z pełni praw publicznych;
 - 2) cieszy się nieposzlakowaną opinią i przestrzega zasad etyki naukowej;
 - 3) nie była skazana prawomocnym wyrokiem za umyślne przestępstwo lub przestępstwo skarbowe.
2. Członkostwa w Komitecie Ewaluacji Jednostek Naukowych nie można łączyć z członkostwem w organach:
 - 1) Centrum Nauki;
 - 2) Centrum Rozwoju.
3. Członkiem Komitetu Ewaluacji Jednostek Naukowych nie może być również osoba pełniąca funkcję:
 - 1) rektora, prorektora lub kierownika podstawowej jednostki organizacyjnej uczelni;
 - 2) dyrektora instytutu naukowego Polskiej Akademii Nauk;
 - 3) dyrektora instytutu badawczego;
 - 4) prezesa lub wiceprezesa Polskiej Akademii Nauk;
 - 5) prezesa lub wiceprezesa Polskiej Akademii Umiejętności;
 - 6) przewodniczącego lub wiceprzewodniczącego Centralnej Komisji do Spraw Stopni i Tytułów;
 - 7) przewodniczącego lub wiceprzewodniczącego Rady Głównej Szkolnictwa Wyższego;
 - 8) przewodniczącego lub wiceprzewodniczącego Rady Głównej Instytutów Badawczych;
 - 9) członka Państwowej Komisji Akredytacyjnej;
 - 10) członka Komitetu Polityki Naukowej.

Art. 38.

1. Członkostwo w Komitecie Ewaluacji Jednostek Naukowych wygasa w przypadku:
 - 1) śmierci;
 - 2) złożenia rezygnacji;
 - 3) niespełniania choćby jednego z wymagań określonych w art. 37 ust. 1 pkt 1 i 3;
 - 4) nieuczestniczenia w pracach Komitetu Ewaluacji Jednostek Naukowych przez okres dłuższy niż 6 miesięcy;
 - 5) objęcia funkcji, o których mowa w art. 37 ust. 3.
2. W przypadku wygaśnięcia członkostwa w Komitecie Ewaluacji Jednostek Naukowych lub odwołania, o którym mowa w art. 48 ust. 3, przed upływem kadencji na miejsce tego członka jest powoływana na okres do końca kadencji nowa osoba, w trybie określonym w art. 36. Niepełnej kadencji nie wlicza się do okresu, o którym mowa w art. 36 ust. 4.

Art. 39.

Organami Komitetu Ewaluacji Jednostek Naukowych są:

- 1) Przewodniczący;
- 2) Komisja do spraw Grupy Nauk Humanistycznych i Społecznych;
- 3) Komisja do spraw Grupy Nauk Ścisłych i Inżynierskich;
- 4) Komisja do spraw Grupy Nauk o Życiu;
- 5) Komisja do spraw Grupy Nauk o Sztuce i Twórczości Artystycznej.

Art. 40.

1. Przewodniczącego Komitetu Ewaluacji Jednostek Naukowych powołuje spośród członków tego Komitetu i odwołuje Minister.
2. Przewodniczący Komitetu Ewaluacji Jednostek Naukowych zwołuje posiedzenia plenarne Komitetu, przewodniczy jego obradom, reprezentuje Komitet na zewnątrz oraz podpisuje uchwały Komitetu.
3. Przewodniczący Komitetu Ewaluacji Jednostek Naukowych zapewnia sprawne funkcjonowanie Komitetu i terminowe wykonywanie zadań.
4. Przewodniczących komisji, o których mowa w art. 39 pkt 2–5, wybierają ich członkowie spośród swojego grona.
5. Przewodniczący komisji zwołuje posiedzenia komisji, przewodniczy jej obradom oraz podpisuje jej uchwały.
6. Przewodniczący komisji zapewnia sprawne funkcjonowanie komisji i terminowe wykonywanie zadań.

Art. 41.

1. Do zadań Komitetu Ewaluacji Jednostek Naukowych należy:
 - 1) przeprowadzanie, nie rzadziej niż co 4 lata, kompleksowej oceny jakości działalności naukowej lub badawczo-rozwojowej jednostek naukowych;
 - 2) przedstawianie Ministrowi wniosków w sprawie przyznania poszczególnym jednostkom naukowym kategorii;
 - 3) wskazywanie Ministrowi wiodących pod względem jakości działalności naukowej lub badawczo-rozwojowej jednostek naukowych, które w wyniku oceny, o której mowa w pkt 1, znacznie wyróżniają się poziomem prowadzonych badań naukowych lub prac rozwojowych, w celu uwzględnienia przy określaniu wysokości środków finansowych na utrzymanie potencjału badawczego w kolejnych latach budżetowych;
 - 4) opracowywanie projektu szczegółowych parametrów i kryteriów oceny jednostek naukowych oraz trybu przeprowadzania ponownej oceny jednostek, które otrzymały kategorię C;
 - 5) opracowywanie planu działania zespołów do spraw ewaluacji jednostek naukowych, zwanych dalej „zespołami ewaluacji”, przeprowadzających ocenę działalności różnych rodzajów jednostek naukowych;
 - 6) ustalanie liczby i składu zespołów ewaluacji;
 - 7) analizowanie raportów zespołów ewaluacji;
 - 8) sporządzanie opinii i ocen w sprawach określonych przez Ministra lub z własnej inicjatywy.

2. Zadania określone w ust. 1 pkt 3, 4 i 8 Komitet Ewaluacji Jednostek Naukowych realizuje na posiedzeniach plenarnych. Pozostałe zadania realizują właściwe komisje Komitetu.

Art. 42.

1. Kompleksowa ocena jakości działalności naukowej lub badawczo-rozwojowej jednostek naukowych, o której mowa w art. 41 ust. 1 pkt 1, jest przeprowadzana na podstawie wyników oceny poziomu naukowego prowadzonych badań naukowych lub prac rozwojowych oraz ich efektów w odniesieniu do standardów międzynarodowych, a także oceny znaczenia działalności jednostki naukowej dla rozwoju nauki w skali międzynarodowej oraz wzrostu innowacyjności w skali kraju.
2. Kompleksowej oceny jakości działalności naukowej lub badawczo-rozwojowej jednostek naukowych nie przeprowadza się w stosunku do pomocniczych jednostek naukowych Polskiej Akademii Nauk.
3. W wyniku kompleksowej oceny jakości działalności naukowej lub badawczo-rozwojowej jednostkom naukowym jest przyznawana kategoria:
 - 1) A+ – poziom wiodący;
 - 2) A – poziom bardzo dobry;
 - 3) B – poziom zadawalający, z rekomendacją wzmocnienia działalności naukowej, badawczo-rozwojowej lub stymulującej innowacyjność gospodarki;
 - 4) C – poziom niezadawalający.
4. Parametry i kryteria oceny jednostek naukowych zależą od ich wielkości, rodzaju i profilu naukowego i są dostosowane do specyfiki każdej z czterech grup dziedzin nauki, odrębne dla instytutów naukowych Polskiej Akademii Nauk, Polskiej Akademii Umiejętności, podstawowych jednostek organizacyjnych uczelni, instytutów badawczych i jednostek naukowych, o których mowa w art. 2 pkt 9 lit. f.
5. Podstawowymi kryteriami kompleksowej oceny jakości działalności naukowej lub badawczo-rozwojowej jednostek naukowych jest ocena:
 - 1) poziomu naukowego prowadzonych badań naukowych lub prac rozwojowych;
 - 2) efektów działalności naukowej w odniesieniu do standardów międzynarodowych– w tym zwłaszcza publikacje autorstwa pracowników jednostki naukowej w renomowanych wydawnictwach oraz monografie naukowe, opracowane nowe technologie, materiały, wyroby, systemy i usługi, wdrożenia, patenty, licencje i prawa ochronne na wzory użytkowe, a także ocena znaczenia działalności jednostki naukowej dla rozwoju nauki w skali międzynarodowej oraz wzrostu innowacyjności w skali kraju, a w zakresie twórczości artystycznej aktywny udział w międzynarodowych wystawach, festiwalach, wydarzeniach artystycznych, plastycznych, muzycznych, teatralnych i filmowych.
6. Minister właściwy do spraw nauki w Dzienniku Urzędowym Ministra ogłasza komunikaty o kategoriach przyznanych jednostkom naukowym oraz o przyznanych dotacjach ze środków finansowych na naukę.

Art. 43.

1. Przewodniczący Komitetu Ewaluacji Jednostek Naukowych, na wniosek właściwej komisji, powołuje zespoły ewaluacji, w których skład wchodzi eksperci właściwi dla różnych rodzajów jednostek naukowych i dziedzin nauki.
2. Do zadań zespołów ewaluacji należy przeprowadzanie kompleksowej oceny jakości działalności naukowej i badawczo-rozwojowej jednostek naukowych, o której mowa w art. 41 ust. 1 pkt 1.

Art. 44.

1. Przewodniczący Komitetu Ewaluacji Jednostek Naukowych przedstawia Ministrowi projekt szczegółowych parametrów i kryteriów oceny jednostek naukowych, o których mowa w art. 42 ust. 4 i 5.
2. Minister właściwy do spraw nauki określi, w drodze rozporządzenia, kryteria i tryb przyznawania kategorii naukowej jednostkom naukowym, w tym:
 - 1) szczegółowe parametry i kryteria oceny jednostek naukowych,
 - 2) sposób przeprowadzania kompleksowej oceny jakości działalności naukowej lub badawczo-rozwojowej jednostek naukowych,
 - 3) sposób dokumentowania wyników oceny– mając na uwadze specyfikę każdej z czterech grup dziedzin nauki, z uwzględnieniem wielkości, rodzaju i profilu naukowego jednostek naukowych, odrębnych dla instytutów naukowych Polskiej Akademii Nauk, Polskiej Akademii Umiejętności, podstawowych jednostek organizacyjnych uczelni, instytutów badawczych i jednostek naukowych, o których mowa w art. 2 pkt 9 lit. f, oraz trybu przeprowadzania ponownej oceny jednostek, które otrzymały kategorię C.

Art. 45.

Przewodniczący Komitetu Ewaluacji Jednostek Naukowych występuje do Ministra z wnioskami o przyznanie jednostkom naukowym kategorii naukowej w terminie 14 dni od dnia podjęcia przez Komisję uchwały w tej sprawie.

Art. 46.

Komisja podejmuje uchwały w sprawach, o których mowa w art. 41 ust. 1 pkt 2, po zasięgnięciu opinii zespołów ewaluacji.

Art. 47.

1. Minister przyznaje kategorię naukową jednostkom naukowym w drodze decyzji.
2. Strona niezadowolona z decyzji w sprawie przyznanej kategorii naukowej może zwrócić się z wnioskiem do Ministra o ponowne rozpatrzenie sprawy, w terminie 30 dni od dnia doręczenia decyzji.
3. Wniosek, o którym mowa w ust. 2, jest opiniowany na posiedzeniu plenarnym Komitetu Ewaluacji Jednostek Naukowych w terminie nie dłuższym niż 2 miesiące od dnia otrzymania wniosku.

Art. 48.

1. Członkowie Komitetu Ewaluacji Jednostek Naukowych składają Przewodniczącemu Komitetu Ewaluacji Jednostek Naukowych w terminie miesiąca od dnia powołania:
 - 1) oświadczenie, w którym zobowiązują się działać bezstronnie w interesie publicznym;
 - 2) oświadczenie, że nie będą wykorzystywać i udostępniać osobom trzecim informacji uzyskanych w trakcie realizacji zadań.
2. Członkowie Komitetu Ewaluacji Jednostek Naukowych nie mogą uczestniczyć w postępowaniu dotyczącym zatrudniających ich jednostek naukowych lub jednostek, z którymi łączą ich sprawy zawodowe lub w których jest zatrudniona osoba pozostająca z nimi w związku małżeńskim, pokrewieństwie lub powinowactwie do drugiego stopnia albo w takim stosunku prawnym, że wynik sprawy może mieć wpływ na jej prawa i obowiązki.
3. Minister może odwołać członka Komitetu Ewaluacji Jednostek Naukowych przed upływem kadencji w przypadku niewnoszenia przez niego należytego wkładu w prace Komitetu lub niezłożenia oświadczeń, o których mowa w ust. 1.

Art. 49.

Minister właściwy do spraw nauki określi, w drodze zarządzenia, regulamin działania Komitetu Ewaluacji Jednostek Naukowych, określając w szczególności tryb działania Komitetu i wyboru komisji oraz przewodniczących komisji, a także sposób organizowania posiedzeń oraz przygotowywania dokumentów i opinii, mając na uwadze rodzaj i zakres zadań Komitetu oraz konieczność zapewnienia ich realizacji.

Art. 50.

1. Komitet Polityki Naukowej oraz jego członków powołuje Minister.
2. Minister właściwy do spraw nauki określi, w drodze rozporządzenia, sposób i tryb wyłaniania kandydatów na członków Komitetu Polityki Naukowej oraz sposób powoływania tych członków, kierując się zasadami zapewnienia zrównoważonej reprezentacji różnych dziedzin naukowych, różnych rodzajów jednostek naukowych, a także różnych dziedzin życia społeczno-gospodarczego.

Art. 51.

Do zadań Komitetu Polityki Naukowej należy:

- 1) udzielanie pomocy Ministrowi przy opracowywaniu dokumentów dotyczących strategii rozwoju nauki oraz polityki naukowej i innowacyjnej;
- 2) udzielanie pomocy Ministrowi przy opracowywaniu projektu budżetu państwa i planu finansowego, o których mowa w art. 6 ust. 1;
- 3) opiniowanie planów działalności Centrum Nauki i Centrum Rozwoju;
- 4) merytoryczna ocena sprawozdań z działalności Centrum Nauki i Centrum Rozwoju;
- 5) opiniowanie projektów aktów normatywnych dotyczących rozwoju nauki i innowacyjności;
- 6) sporządzanie opinii i ocen w sprawach określonych przez Ministra lub z własnej inicjatywy;

- 7) udzielanie pomocy Ministrowi przy opracowywaniu priorytetów inwestycyjnych krajowych i zagranicznych, z punktu widzenia rozwoju nauki w ramach średnioterminowego planu i dostępnych środków;
- 8) analiza kosztów utrzymania i efektywności wykorzystania dużej infrastruktury badawczej;
- 9) opracowanie propozycji powiązania polskiej infrastruktury badawczej z badawczą infrastrukturą europejską.

Art. 52.

1. Minister, stosownie do potrzeb, powołuje na czas określony:
 - 1) zespoły specjalistyczne lub interdyscyplinarne, w których skład wchodzi właściwi eksperci, w celu oceny wniosków o przyznanie środków finansowych na naukę;
 - 2) zespoły doradcze;
 - 3) zespoły zadaniowe uczestniczące w procesie oceny wniosków współfinansowanych z funduszy strukturalnych i niepodlegających zwrotowi środków z pomocy udzielonej przez państwa członkowskie Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA).
2. Minister powołuje zespół odwoławczy do spraw opiniowania wniosków o ponowne rozpatrzenie spraw dotyczących przyznania lub odmowy przyznania środków finansowych na naukę.
3. Minister może powołać zespół do spraw badań dotyczących obronności i bezpieczeństwa państwa, w którego skład wchodzi również osoby wskazane przez Ministra Obrony Narodowej oraz Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, uprawnione do dostępu do informacji niejawnych.
4. Minister właściwy do spraw nauki określi, w drodze zarządzenia, zadania, skład i tryb pracy zespołów, o których mowa w ust. 1–3, mając na uwadze rodzaj i zakres spraw objętych zadaniami tych zespołów.

Art. 53.

Informacje o działalności Komitetu Ewaluacji Jednostek Naukowych oraz Komitetu Polityki Naukowej są zamieszczane w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Ministra.

Art. 54.

Obsługę Komitetu Ewaluacji Jednostek Naukowych, Komitetu Polityki Naukowej oraz zespołów, o których mowa w art. 52 ust. 1–3, zapewnia urząd obsługujący Ministra.

Rozdział 5

Przepis końcowy

Art. 55.

Ustawa wchodzi w życie w terminie i na zasadach określonych w ustawie z dnia 30 kwietnia 2010 r. – Przepisy wprowadzające ustawy reformujące system nauki (Dz. U. Nr 96, poz. 620).

**Przepisy pozostawione w mocy tracą moc z dn. 31 grudnia 2010 r.
(Dz. U. z 2010 r. Nr 96, poz. 620)**

**USTAWA
z dnia 8 października 2004 r.**

o zasadach finansowania nauki

Opracowano na podstawie: tj. Dz.U. z 2008 r. Nr 169, poz. 1049.

Art. 16.

1. Finansowanie działalności organów opiniodawczych i doradczych Ministra, recenzentów i ekspertów oraz działalności kontrolnej obejmuje koszty:
 - 1) działalności Rady Nauki, o której mowa w art. 21 ust. 1, w tym prowadzonych przez nią prac opiniodawczych i doradczych;
 - 2) działalności zespołów powoływanych przez Ministra na podstawie art. 30;
 - 3) sporządzania recenzji, ekspertyz, ocen i opinii dotyczących przyznawania i rozliczania środków finansowych na naukę, o których mowa w art. 7 ust. 1 pkt 1–7;
 - 4) przeprowadzania kontroli merytorycznych i finansowych dotyczących realizacji zadań, o których mowa w art. 7 ust. 1 pkt 1–7.
2. Członkom Rady Nauki, o której mowa w art. 21 ust. 1, zespołów powoływanych przez Ministra na podstawie art. 30 oraz recenzentom i ekspertom, w tym ekspertom przeprowadzającym kontrole merytoryczne i finansowe dotyczące realizacji zadań, o których mowa w art. 7 ust. 1 pkt 1–7, przysługuje wynagrodzenie.
3. Minister właściwy do spraw nauki w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw pracy określi, w drodze rozporządzenia, wysokość wynagrodzenia przysługującego osobom, o których mowa w ust. 2, uwzględniając w szczególności kwalifikacje poszczególnych osób, pełnione funkcje, zakres realizowanych zadań oraz udział w posiedzeniach, z tym że wysokość wynagrodzenia nie może przekraczać minimalnej miesięcznej stawki wynagrodzenia zasadniczego przewidzianego dla stanowiska profesora zwyczajnego zatrudnionego w uczelni publicznej.
4. Zamiejscowym osobom, o których mowa w ust. 2, przysługują diety oraz zwrot kosztów podróży i zakwaterowania na warunkach określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 77⁵ § 2 Kodeksu pracy.

Art. 21.

1. Przy Ministrze działa Rada Nauki, zwana dalej „Radą”. Rada jest organem opiniodawczo-doradczym Ministra.
2. Organami Rady są:
 - 1) Przewodniczący Rady;
 - 2) Komitet Polityki Naukowej i Naukowo-Technicznej;
 - 3) Komisja Badań na Rzecz Rozwoju Nauki;
 - 4) Komisja Badań na Rzecz Rozwoju Gospodarki;
 - 5) Zespół Odwoławczy.
3. Minister powołuje i odwołuje:

- 1) Przewodniczącego Rady, pełniącego jednocześnie funkcję przewodniczącego Komitetu Polityki Naukowej i Naukowo-Technicznej;
 - 2) dwóch wiceprzewodniczących Rady pełniących jednocześnie funkcję przewodniczących organów Rady, o których mowa w ust. 2 pkt 3 i 4;
 - 3) przewodniczącego Zespołu Odwoławczego.
4. Przewodniczący Rady kieruje pracą Rady i reprezentuje ją na zewnątrz.

Art. 22.

1. Członków Komitetu Polityki Naukowej i Naukowo-Technicznej powołuje i odwołuje Minister.
2. W skład Komitetu Polityki Naukowej i Naukowo-Technicznej wchodzi nie więcej niż 11 osób, w tym po 1 osobie spośród kandydatów wskazanych przez Prezesa Polskiej Akademii Nauk, Przewodniczącego Rady Głównej Szkolnictwa Wyższego, Przewodniczącego Konferencji Rektorów Akademickich Szkół Polskich oraz Przewodniczącego Rady Głównej Jednostek Badawczo-Rozwojowych.
3. Członek Komitetu Polityki Naukowej i Naukowo-Technicznej nie może wchodzić w skład komisji Rady, Zespołu Odwoławczego, oraz zespołów Rady powoływanych na podstawie art. 30.

Art. 23.

W skład Komisji Badań na Rzecz Rozwoju Nauki wchodzi 28 osób.

Art. 24.

1. Członków Komisji Badań na Rzecz Rozwoju Gospodarki powołuje i odwołuje Minister.
2. W skład Komisji Badań na Rzecz Rozwoju Gospodarki wchodzi eksperci reprezentujący dziedziny nauki określone przez Ministra, praktykę społeczną lub gospodarczą oraz przedstawiciele ministrów właściwych w zakresie działania Komisji, w liczbie osób nie większej niż 26.

Art. 25.

1. W skład Zespołu Odwoławczego wchodzi 5 osób.
2. Członek Zespołu Odwoławczego nie może wchodzić w skład Komitetu Polityki Naukowej i Naukowo-Technicznej, komisji Rady oraz zespołów Rady powoływanych na podstawie art. 30.

Art. 26.

Członków organów Rady, o których mowa w art. 23 i 25, powołuje Minister na podstawie wyników wyborów dwustopniowych przeprowadzanych łącznie do tych organów.

Art. 27.

1. Wybory członków Komisji Badań na Rzecz Rozwoju Nauki i Zespołu Odwoławczego przeprowadza się co 4 lata. Obowiązki członka tej Komisji i Zespołu Odwoławczego można pełnić przez kolejne dwa okresy czteroletnie.
2. Wybory przeprowadza powołana przez Ministra komisja wyborcza.

3. Kandydatów na członków organów Rady, o których mowa w art. 23 i 25, wybierają rady wydziałów lub rady naukowe działające w jednostkach naukowych określonych w art. 2 pkt 9 lit. a–e, otrzymujących dotację na podstawową działalność statutową.
4. Rada wydziału lub rada naukowa, o której mowa w ust. 3, wybiera jednego kandydata do Rady, reprezentującego dziedzinę nauki właściwą dla danej jednostki naukowej, posiadającego tytuł naukowy lub stopień naukowy doktora habilitowanego, z tym że kandydatem może być wyłącznie osoba zatrudniona w innej jednostce naukowej niż jednostka dokonująca wyboru.
5. Wyboru spośród kandydatów, o których mowa w ust. 3, dokonują osoby zatrudnione w jednostkach naukowych, posiadające tytuł naukowy w danej dziedzinie nauki, na podstawie sporządzonych przez komisję wyborczą, w kolejności alfabetycznej, list kandydatów z tej dziedziny nauki.
6. Wybory przeprowadza się drogą korespondencyjną, w głosowaniu tajnym, odrębnie dla każdej dziedziny nauki. Każdy wyborca może głosować tylko raz.

Art. 28.

Minister właściwy do spraw nauki określi, w drodze rozporządzenia, sposób powoływania i odwoływania członków Rady, w tym:

- 1) wymagania dotyczące członków poszczególnych organów Rady,
 - 2) sposób przeprowadzania wyborów do Komisji Badań na Rzecz Rozwoju Nauki i Zespołu Odwoławczego, w tym sposób działania komisji wyborczej, wymagania dotyczące zgłaszanych kandydatów, sposób zawiadomiania o przeprowadzaniu wyborów kandydatów, wzór zgłoszenia kandydata, warunki ważności głosu, liczbę członków Komisji Badań na Rzecz Rozwoju Nauki z poszczególnych dziedzin nauki, sposób ustalania składu tej Komisji oraz składu Zespołu Odwoławczego, sposób ogłoszenia wyników wyborów
- mając na uwadze zakres obowiązków i uprawnień Rady oraz zapewnienie sprawnego jej działania.

Art. 29.

1. Do zadań Komitetu Polityki Naukowej i Naukowo-Technicznej należy w szczególności:
 - 1) opiniowanie projektów dokumentów dotyczących polityki naukowej i naukowo-technicznej oraz polityki innowacyjnej państwa;
 - 2) opiniowanie projektów aktów normatywnych i rozwiązań ekonomiczno-finansowych dotyczących rozwoju nauki i techniki;
 - 3) opiniowanie planu finansowego, o którym mowa w art. 7 ust. 2;
 - 4) sporządzanie opinii i ocen w sprawach określonych przez Ministra lub z inicjatywy własnej.
2. Do zadań komisji Rady należy w szczególności:
 - 1) sporządzanie ocen jednostek naukowych przedstawiających wnioski o przyznanie środków finansowych na naukę;
 - 2) sporządzanie ocen wniosków jednostek naukowych o przyznanie środków finansowych na naukę przeznaczonych na działalność statutową oraz na inwestycje służące potrzebom badań naukowych i prac rozwojowych;

- 3) sporządzanie ocen wniosków o finansowanie projektów badawczych i projektów celowych w formie list rankingowych tych wniosków;
 - 4) ocenianie realizacji i wyników działalności objętej wnioskami, o których mowa w pkt 2 i 3;
 - 5) sporządzanie opinii i ocen w sprawach określonych przez Ministra lub z inicjatywy własnej.
3. Do zadań Zespołu Odwoławczego należy przedstawianie ocen lub opinii w sprawach objętych wnioskami, o których mowa w art. 5 ust. 1. W razie potrzeby, za zgodą Ministra, w pracach zespołu uczestniczą właściwi eksperci.
 4. Minister właściwy do spraw nauki ustala, w drodze zarządzenia, regulamin działania Rady, uwzględniając w szczególności jej strukturę organizacyjną, obowiązki i uprawnienia Rady, poszczególnych organów Rady i członków Rady, a także sposób organizowania posiedzeń oraz przygotowywania dokumentów i opinii.

Art. 30.

1. Minister, z inicjatywy własnej lub na wniosek komisji Rady, stosownie do potrzeb, powołuje na czas określony zespoły specjalistyczne lub interdyscyplinarne, w skład których wchodzi członkowie komisji Rady oraz właściwi eksperci.
 2. Minister powołuje zespół do spraw badań dotyczących obronności i bezpieczeństwa, w skład którego wchodzi osoby, o których mowa w ust. 1, uprawnione do dostępu do informacji niejawnych.
- 2a. Minister, stosownie do potrzeb, powołuje na czas określony zespoły zadaniowe uczestniczące w procesie oceny wniosków współfinansowanych z funduszy strukturalnych.
 - 2b. Minister powołuje zespół do spraw etyki w nauce, w skład którego wchodzi osoby, o których mowa w ust. 1. Do zadań zespołu należy ocena spełniania kryterium określonego w art. 4 pkt 6.
 3. Minister właściwy do spraw nauki określi, w drodze zarządzenia, zadania, skład i tryb pracy zespołów, o których mowa w ust. 1–2b, mając na uwadze rodzaj i zakres spraw objętych zadaniami tych zespołów.
 4. Przewodniczący komisji Rady, za zgodą Ministra, w ramach struktury organizacyjnej danej komisji Rady, stosownie do potrzeb, powołuje na czas określony zespoły robocze do wykonywania określonych zadań.

Art. 31.

Obsługę Rady, jej organów i zespołów, o których mowa w art. 30, zapewnia urząd obsługujący Ministra.